

[Arbejdsministeren.]

og hvad angår ydelserne. Vi når som nævnt ganske vist ikke med dette lovforslags gennemførelse frem til fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, men for det store flertal af arbejderne betyder en erstatning på 333 kr. om ugen fra 1. april 1967 et vældigt fremskridt i forhold til de gældende regler og en forholdsvis gunstigere stilling for de lavere lønnede arbejdere.

Hertil kommer så, at der på anden måde åbnes mulighed for at hjælpe f. eks. børnerige familier, som er økonomisk vanskeligt stillet. Det lovforslag herom, man har efterlyst, har været behandlet på et ministermøde i dag, og det kommer socialministeren med en af de allerførste dage.

Til slut et par bemærkninger om mere specielle ting, som har været bragt frem.

Hr. Søren Andersen rejste igen spørgsmålet om at anvende en del af kassernes restformue til uddannelsesformål. Jeg har i udvalget redegjort for, hvorfor det ikke lader sig gøre. Kasserne skal stå i forskud med disse penge; der er ikke hjemmel dertil, og det vil ikke være rimeligt at anvende midlerne til sådanne formål.

Deltidsbeskæftigelsen har jeg været inde på.

Hr. Asger Jensen var noget betænkelig ved, at vi på forhånd skulle tage stilling til anvisningsloven og de retningslinjer, som denne lov skal indeholde, og han mente heller ikke, det var nødvendigt med forbehold, hvad angår sømænd og andre. Jeg mener, man tager principiel stilling til spørgsmålet i § 4, men det er klart, at enkeltheder i lovgivningen må man beskæftige sig med, når man ser lovforslaget — det er jeg ganske enig i.

Jeg forstår ikke rigtig hr. Asger Jensen, når han siger: hvorfor vil man ikke af med alle disse kontorer? Jeg forstod — sådan må jeg opfatte det i sammenhængen — at det var fagforeningskontorerne ud over landet, han tænkte på; det er jo dem, der tidligere har udbetalt understøttelsen og altså også fremover skal udbetale understøttelsen. Han sagde endvidere: det er ikke borgernes tarv, man har for øje. Jeg vil gerne sige, at disse fagforeningskontorer består, uanset hvordan arbejdsløshedssystemet indrettes, fordi de har mange andre opgaver. Det, de har haft med kontrol og

anvisning at gøre, har kun været en begrænset del af de opgaver, de er beskæftiget med.

Hr. Chr. Madsen var betænkelig med hensyn til anvisningen og kontrollen og ville først se lovforslag herom. Jeg havde den fornemmelse, at hvor der er tale om i højere grad end nu at kunne hjælpe de arbejdsløse — en opgave, som også jeg har givet udtryk for at man skulle beskæftige sig med — dér var man også fra SF's side positivt indstillet.

Hr. Svend Haugaard nævnte noget om en tilsnigelse i betænkningen. Det har jeg ikke noget ansvar for, og jeg skal ikke gøre bemærkninger til det. Hr. Svend Haugaard siger, at han ønsker at stå frit fremover; ja, man må naturligvis se de kommende forslag på dette felt, før man binder sig.

Jeg takker endnu en gang udvalget for et vældig godt og solidt arbejde, takker for tilslutningen og anbefaler ændringsforslagene.

Bladt: Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning til de herrer Søren Andersen og Asger Jensen, som begge fremsatte betragtninger om det ønskelige i en rationalisering af vor arbejdsløshedsforsikring. Rationalisering er selvfølgelig godt, hvis man dermed kan forenkle administrationen, men jeg kan ikke rigtig se, at det kan lade sig gøre. F. eks. med hensyn til kontingentindbetaling til arbejdsløshedskasserne er det, således som det er nu, sådan, at medlemmerne henvender sig i deres fagforening, betaler et samlet kontingent til fagforening og arbejdsløshedskasse, og afdelingen afregner igen med hovedkontorerne. Hvis man nu skulle have den rationalisering, som man forestiller sig, så vil det i hvert fald efter min opfattelse blive mere besværligt for arbejderne, så skal de nemlig to steder hen, nemlig til fagforeningen for at betale kontingent dér og så på et andet kontor for at betale kontingent til arbejdsløshedsforsikring, og så skal man måske en tredje dag hæve understøttelsen, hvor det hele hidtil har kunnet klares samlet på fagforeningskontoret. Jeg kan ikke se, at der på denne måde i hvert fald ligger en rationalisering.

Hr. Asger Jensen spurgte med patos i stemmen: hvorfor vil I ikke af med arbejds-